

บทสนทนาจากเจ้าอาวาส

การทำให้จิตวิญญาณเป็นอิสระ

เรานี้แหละคืออาหารแห่งชีวิต ผู้ที่มาหาเราจะไม่หิว และผู้ที่เชื่อในเราจะไม่กระหายอีกเลย” (ยอห์น 6:35)

ข้อความนี้เป็นประโยคสุดท้ายของ พระวรสารประจำวันอาทิตย์นี้

เวลาเราอ่านหรือฟังประโยคดังกล่าว ความคิดแวบแรกที่เราคิดก็คือ ศีลมหาสนิท เพราะทุกคำพูดของพระเยซูเจ้าสื่อ หรือ บ่งบอกไปในทางนั้น

แต่ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงๆ เราก็สามารถพูดสวนกลับพระเยซูเจ้าไปว่า “ฉันรับพระองค์ทุกๆวันอาทิตย์ หรือ ทุกวันด้วยซ้ำ แต่ฉันก็ยังหิวอยู่ตลอดเวลา ดีไม่ดี หิวมากกว่าปกติด้วยซ้ำ แล้วที่พระองค์บอกว่า ผู้ที่มาหาเรา จะไม่หิว และผู้ที่เชื่อเรา จะไม่กระหายอีกเลย จะเป็นความจริงไปได้อย่างไร?”

พระเยซูเจ้าก็จะพูดสวนกลับเราเช่นเดียวกันว่า “เธอเข้าใจสิ่งที่ฉันพูด แบบเด็กๆ” “เธอไม่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในสิ่งที่ฉันพูด ฉันไม่ได้หมายความถึงเรื่องกิน หรือ ดื่ม แม้แต่น้อย”

เราก็จะหน้าหงายกลับไป เพราะเราเข้าใจคำว่า หิว และ กระหาย แบบพื้นฐานๆ เข้าใจไปในเรื่องราวของการกินและดื่ม ตามภาษามนุษย์

“ผู้ที่เข้ามาหาพระเยซูเจ้า แล้วจะไม่หิว และผู้ที่เชื่อในพระเยซูเจ้าแล้ว จะไม่กระหายอีกเลย” คำพูดดังกล่าว ของพระเยซูเจ้ามีความหมายทางด้านจิตวิญญาณ โดยมีได้หมายถึง การรับพระกาย และดื่มพระโลหิต ด้วยซ้ำ

ผู้ที่เข้ามาหาพระเยซูเจ้า คือผู้ที่ฟังพระองค์ ฟังสิ่งที่พระองค์สอน ไม่ใช่ฟังแล้วลืม แต่ฟังแล้วคิดพิจารณาไตร่ตรอง และลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง จิตวิญญาณที่ปฏิบัติพระวาจาอย่างจริงจัง จะค่อยๆ หหมดความหิวกระหาย หรืออยากได้ สรรพสิ่งทางโลก ไม่ว่าจะเป็นคน หรือสิ่งของ จิตวิญญาณของบุคคลที่ปฏิบัติตามพระวาจา จะค่อยๆ เริ่ม **ว่างเปล่า** และในความว่างเปล่า ของจิตวิญญาณนี้เอง ที่พระเป็นเจ้าของพระองค์จะค่อยๆ **เติมเต็ม** ชีวิตที่ว่างเปล่า นั้น ด้วยชีวิตของพระองค์เอง พระเป็นเจ้าของพระองค์สามารถเข้าสถิตประทับในจิตวิญญาณที่ว่างเปล่า

แต่ถ้าตราบใดที่จิตวิญญาณของเรายังคง กระสั่นหา หรือ ใฝ่หา สรรพสิ่ง สรรพสัตว์ในโลก ไม่ว่าจะป็นทรัพย์สิน เงินทอง เกียรติยศ ชื่อเสียง ตำแหน่ง หรือ แม้กระทั่งการยอมรับจากสังคม จิตวิญญาณนั้นก็ยิ่งเต็มเปี่ยมไปด้วยความผูกพันอยู่กับโลกทรัพย์ ไม่มีที่ว่างสำหรับพระเป็นเจ้าของ ยิ่งกว่านั้น โลกทรัพย์เหล่านั้น ก็ยังทำให้เรา **ไม่รู้จักอิม** เราจะแสวงหาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แบบชนิด **ไม่รู้จักพอ**

ดังนั้น พระเยซูเจ้า จึงพูดต่อ **“และผู้ที่เชื่อในเรา จะไม่กระหายอีกเลย”**

คำว่า **“เชื่อ”** ก็ไม่ได้แปลว่า **“เชื่อ แบบลอยๆ”** แต่คำว่า **“เชื่อ”** ของพระเยซูเจ้า แปลว่า **“เชื่อฟัง”** เชื่อฟังก็คือ **“ทำตาม”** บอกอะไรก็ทำตาม คำสอนของพระเยซูเจ้า เป็นคำสอนที่เรียกร้องให้ **“ทำตามที่สอน”** และเมื่อทำตามที่พระเยซูเจ้าสอน จิตวิญญาณของเราก็จะเริ่มตันเป็น **“อิสระ”** ไม่ผูกพันอยู่กับสิ่งใด นอกจากองค์พระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงผู้เดียว และเวลานั้น จิตวิญญาณของเราก็จะไม่กระหายอยากได้สิ่งใดๆ ทั้งสิ้น

พี่น้องต้องลองทำดู แล้วจะรู้ และจะเริ่มมีชีวิตสัมผัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้า

สวัสดี...พ่อसानิจ